DECIZII

DECIZIA (UE) 2018/416 A CONSILIULUI

din 5 martie 2018

de autorizare a începerii negocierilor pentru un acord de la Lisabona revizuit privind denumirile de origine și indicațiile geografice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207, coroborat cu articolul 218 alineatele (3) și (4),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine din 1958 este un tratat gestionat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI). Acordul este deschis părților la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale. Calitatea de membru este deținută de 28 de părți contractante, inclusiv șapte state membre ale Uniunii (Bulgaria, Republica Cehă, Franța, Italia, Ungaria, Portugalia și Slovacia).

(2) În prezent, sistemul internațional al Acordului de la Lisabona este în curs de revizuire, în scopul îmbunătățirii lui pentru a atrage mai mulți membri, menținându-se totodată principiile și obiectivele sale. Având în vedere progresele realizate de grupul de lucru, care, în octombrie 2014, a stabilit o propunere de bază pentru revizuire, a avut loc la Geneva, în perioada 11-21 mai 2015, o conferință diplomatică pentru adoptarea unui acord de la Lisabona revizuit privind denumirile de origine și indicațiile geografice (denumit în continuare „Acordul de la Lisabona revizuit”).

(3) Ținând seama de rolul-cheie pe care protecția proprietății intelectuale, în special protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice, îl joacă în comerțul internațional, Acordul de la Lisabona revizuit intră sub incidența politicii comerciale comune a Uniunii. Acordul de la Lisabona revizuit se referă în mod specific la comerțul internațional, prin aceea că este destinat, în esență, promovării și facilitării unui astfel de comerț și are efecte directe și imediate asupra acestuia ([1]). Politica comercială comună intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii, în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (e) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În consecință, negocierea Acordului de la Lisabona revizuit intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.

(4) În conformitate cu articolul 207 alineatul (3) și cu articolul 218 alineatul (3) din TFUE, Comisia este negociatorul Uniunii în domeniul de competență exclusivă a Uniunii ([2]).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Comisia este autorizată să înceapă negocieri pentru un acord de la Lisabona revizuit privind denumirile de origine și indicațiile geografice.

Negocierile se desfășoară în consultare cu comitetul special menționat la articolul 207 alineatul (3) din TFUE.

([1]) Hotărârea Curții de Justiție din 25 octombrie 2017 în cauza C-389/15, Comisia/Consiliul, ECLI:EU:C:2017:798.
([2]) Idem, punctul 76.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles, 5 martie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
N. DIMOV